

فوتبال

<div><div><div>📅</div><div>شنبه ۱۷ شهریور ۱۴۰۳</div></div></div>
<div><div><div>📄</div><div>شماره ۴۲۲۲</div></div></div>
<div><div><div>🌐</div><div>FARHIKHTEGANDAILY.COM</div></div></div>
<div><div><div>🌐</div><div>FARHIKHTEGANONLINE</div></div></div>

فرهنگیان

<div><div><div>📅</div><div>شنبه ۱۷ شهریور ۱۴۰۳</div></div></div>
<div><div><div>📄</div><div>شماره ۴۲۲۲</div></div></div>
<div><div><div>🌐</div><div>FARHIKHTEGANDAILY.COM</div></div></div>
<div><div><div>🌐</div><div>FARHIKHTEGANONLINE</div></div></div>

<div><div><div>📅</div><div>شنبه ۱۷ شهریور ۱۴۰۳</div></div></div>
<div><div><div>📄</div><div>شماره ۴۲۲۲</div></div></div>
<div><div><div>🌐</div><div>FARHIKHTEGANDAILY.COM</div></div></div>
<div><div><div>🌐</div><div>FARHIKHTEGANONLINE</div></div></div>

۲

ماجرای ورزشگاه‌ها و خطر کلان تصویری که از روند توسعه در ایران می‌سازد

پاس گل به پروژه نامیدسازان

علی ملکی خبرنگار گروه نقد روز

فوتبال فقط فوتبال نیست. فوتبال دویدن ۲۲ نفر به دنبال یک توپ و وقت تلف کردن نیست. اگر هم بوده، امروز دیگر چنین نیست. امروز جای بازیکن ها، دولت‌ها به دنبال توپ می‌دوند. سرمایه‌گذاری های کلان می‌کنند و با چمدان‌هایی پیر از پول، بازیکنان بزرگ را به کشورشان می‌آورند تا توپ توسعه را شوت بزنند. ابتدا تصور می‌شود این کارها بیهوده و صرفا خرج‌کردن سرریز دکل های نفتی است اما کمی بعد آورده این نقل و انتقالات خیلی سودمندتر از فرآورده‌های نفتی آنها ظاهر می‌شود. در این کشورها نقل و انتقالات بازیکنان، زاویه دوربین‌ها را تغییر داده و توجه سرمایه‌گذاران را جلب می‌کند. درنهایت هم این فرآیند به توسعه کشور و تقویت امر ملی منجر می‌شود. نتیجه‌ای که ما امروز خیلی بدان احتیاج داریم و سعی کرده‌ایم راه‌های زیادی را بریاری رسیدن به آن طی کنیم اما در موارد زیادی به بن‌بست خورده‌ایم. حالا هم که شتر توسعه پیش پای «تقویت امنیت ملی» ما خوابیده، به آن لگد می‌زنیم. اتفاقی که در فولاد شهر رخ داد و تصاویری که از زمین وصله‌وپینه‌شده مسابقه به نمایش درآمد، تنها نمادی از بی‌توجهی چندساله به زیرساخت‌هایی بود که طی یک فرآیند ساده، می‌توانست آورده‌های ملی خوبی برای ما به همراه داشته باشد.

استاد یوم؛ فشارسنج سطح سرخوردگی جمعی

ماجرای کیفیت پایین زمین چمن فولادشهر و میزبانی این استادیوم از یک بازی ملی، به سال‌های گذشته و بی‌توجهی به افت کیفیت استادیوم‌ها برمی‌گردد. این موضوع تا جایی ادامه پیدا کرد که منجر به اخترا‌رهایی از سوی فیفا و ای‌اف‌سی شد و به همین دلیل بازی‌های ملی که معمولاً در استادیوم آزادی برگزار می‌شد، حالا در وضعیتی پیش‌بینی‌ناپذیر قرار گرفته و تا چند روز قبل از آغاز مسابقه، به صورت قطعی مشخص نیست بازی‌های ملی و حتی لیگ برتر، در استادیوم کدام شهر قرار است برگزار شود. این درحالی است که تاکنون جامعه‌شناسان زیادی از آثار بازی‌های ملی روی نوجوانان و جوانان و احیای غرور ملی گفته‌اند. «جیمز. ام دورسی» کارشناس ورزش و سیاست در کتاب «آشفته بازار فوتبال خاورمیانه» می‌نویسد: «استادیوم‌ها، فشارسنجی برای سنجش سطح سرخوردگی جمعی و بستری آموزشی برای ساخت معترضان مقام برای مبارزه و رویارویی با زور دولتی هم هستند.» بنابراین نمی‌توان به سادگی از کنار این موضوع گذشت و نگاه ورزشی صرف به آن داشت؛ چراکه بازی‌های ملی مثل المپیک و پارالمپیک اخیر، نشان داد که «ورزش» چقدر می‌تواند در توسعه امر ملی نقش‌آفرین باشد.

درباره سفر تبلیغی یک مداح

تصورتان از تایلند چیست؟

سال گذشته و در جریان بازی های خانگی النصر، بعد از پیروزی مقابل الشباب، شادی بعد از گل رونالدو واکنش های زیادی به همراه داشت. سجده شکر او بعد از این پیروزی مورد توجه رسانه های خارجی قرار گرفت. بعد از این نیز دشداشه عربی پوشیدن رونالدو و ان شءاء الله گفتن او در حین مصاحبه هم واکنش های دیگری با خود به همراه داشت و بازار تئوری پردازی ها در این رابطه که عربستان از این روش دست به تبلیغ می زند را داغ کرد. نکته قابل توجه این بود که این دست اقدامات عربستانی‌ها در ترویج دین و آداب و رسوم عربستان، در ایران نیز واکنش های زیادی به همراه داشت و از آن استقبال می شد. واقع امر این بود که عربستان ضمن اینکه تلاش می کرد فوتبال خود را به وسیله رونالدو ارتقا بدهد و توجه رسانه های اروپایی و آمریکایی را به آن جلب کند، یک روش هوشمندانه برای تبلیغ اسلام و اعتقادات خود پیدا کرده بود، سیاستی که به روش های مختلف توسط دیگر کشورهای مسلمان و مراکز اسلامی در اروپا نیز دنبال می شود. در ایران نیز برای تبلیغ اسلام اقداماتی انجام می شود. در کنار حضور روحانیون توسط در مراکز اسلامی و برپایی مناسک مذهبی شیعیان در کشورهای مختلف، چند سالگی می‌شود که مداحان معروف به برخی کشورها سفر می‌کنند. امسال اما سفر یکی از مداحان به یکی از این کشورها، واکنش های رسانه‌ای زیادی به همراه داشت.

تبلیغ اسلام شیعی درپاکستان

سفر به عراق و حضور کنار مداحان عربی، تنها مقصد مداحان ایرانی برای برگزاری مراسم عزاداری در این سال‌ها نبوده است. پاکستان ازجمله کشورهایی است که شیعیان زیادی دارد اما عموماً برای سفر به کربلا و حضور

در مراسم مذهبی با محدودیت های زیادی از جانب حکومت پاکستان مواجه می‌شوند. به همین منظور سال گذشته برخی از مداحان به این کشور سفر کردند. روسیه و ترکیه نیز در سال‌های اخیر مقصد سفر برخی از مداحان برای حضور میان شیعیان این کشورها بوده که البته عموماً با دعوت مردم‌شان صورت می‌گرفته است. اما سفر اخیر میثم مطیعی، یکی از این مداحان به تایلند که با دعوت شیعیان این کشور صورت گرفته بود با واکنش های زیادی از جانب رسانه‌ها مخصوصاً رسانه های فارسی زبان همراه شد. رسانه های فارسی زبان در خط مقدم این فضا‌سازی قرار داشتند و پس از آن، انتقادات در داخل که رنگ و بویی سیاسی‌کاری داشت نیز منجر شد این سفر بیش از دیگر سفرهای مداحان به کشورهای خارجی مورد توجه قرار گیرد.

فرمان رسانه های فارسی زبان برای به هم ریختن فضای سیاسی داخل کشور

تمرکز رسانه های فارسی زبان برای تاثیرگذاری منفی بر افکارعمومی، اتفاق عجیب و تازه‌ای نیست. این بار نیز این رسانه‌ها برای ایجاد احساس منفی درافکارعمومی داخل کشور و به دوقطبی کشاندن درباره فضای کشور اقدام کردند. این را نمی‌توان تنها انگیزه رسانه های فارسی زبان دانست. دست‌رکار

ویژه این رسانه‌ها که با فرمان کارفرمای صهیونیستی دنبال می‌شود، علاوه بر به دوقطبی کشاندن فضای سیاسی و اجتماعی داخل کشور، القای این تصویر است که تمرکز نظام حکمرانی به جای حل مشکلات داخل کشور بر سرمایه‌گذاری در دیگر کشورها متمرکز شده است. بخشی از این فضا‌سازی برای افزایش فشار افکارعمومی داخل کشور بر اقدامات اینچنینی است تا این فشارها منجر شود سفر شخصیت‌های مذهبی به دیگر کشورها که می‌تواند کارکرد رسانه‌ای مثبتی داشته باشد، صورت نگیرد. امری که می‌تواند ناشی از

برای روایت توسعه به چه چیزهایی نیاز داریم؟

توسعه و پیشرفتی که منجر به تولید «امید» شود، نیاز به «روایت» دارد. روایتی که بتواند به درک عمیق‌تر از فرآیند توسعه کمک کند. اولین مرحله از این روایت، وصف گذشته است. باید وصف منصفانه و دقیقی از گذشته داشته باشیم تا بتوانیم مسیر واقعی امروز را ببینیم. روایت باید با تاریخچه‌ای از وضعیت اولیه شروع شود، مانند وضعیت اجتماعی و سیاسی در ابتدای فرآیند توسعه. همین مرحله ابتدایی اما مهم، با چالش‌های زیادی روبه‌روست که فیک‌نیوزهایی مثل اینترنت‌شنال بخشی از آن هستند. آنها سعی می‌کنند گذشته را به شکلی اغراق‌آمیز، عالی و بی‌نقص جلوه دهند و همین موضوع باعث انحراف مسیر روایت شده و فرآیند آن در همین مرحله اول منحرف می‌شود. بنابراین اینترنت‌شنال و رسانه‌های مشابه، اجازه نمی‌دهند گذشته به صورت دقیق و منصفانه روایت شود. دومین مرحله توصیف واقعی امروز است. اگر امروز را درست توصیف کنیم می‌توانیم بگوییم آینده امیدبخشی وجود دارد. برای ارائه توصیفی جامع از وضعیت امروز، باید از رویکردی چندبعدی استفاده کرد که شامل بررسی عوامل مختلف اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی، زیست‌محیطی و حتی ورزشی باشد. ورزشی که می‌توان به وسیله آن هم ارکان مختلف جامعه را تقویت کرد و هم آن را به قعر انزوا و انفعال کشاند. چشم‌انداز امیدبخش از آینده بخش‌نهایی روایت توسعه است. بدون توصیف منصفانه از گذشته و تعریفی دقیق از وضعیت کنونی، نمی‌توانیم این بخش، یعنی ارائه چشم‌انداز امیدبخش از آینده را محقق کنیم زیرا تصویری که از امروز می‌سازیم امکان وجود تصویر درست از آینده را مخدوش می‌کند.

چند اتفاق باشد. در وهله اول نشان می‌دهد حضور شخصیت‌های مذهبی در میان جمعیت شیعیان در این کشورها اثر مثبتی داشته، به همین منظور نیز تمرکز این رسانه‌ها بر کم کردن اثرات این سفر در نگاه افکارعمومی در داخل کشور متمرکز شده است.

نقدی با رنگ و بوی تسویه‌حساب سیاسی

جدای از واکنش رسانه های فارسی زبان، انتقادهایی که در فضای سیاسی کشور به این انتقادات صورت گرفت بیش از آنکه نقدی «وارد» به این سفر باشد، رنگ و بویی سیاسی‌کاری و تسویه حساب سیاسی داشت و بهانه تازه‌ای برای دوقطبی سازی فضای سیاسی به همراه می‌آورد. جدای از اینکه بهانه‌ای به رسانه‌های فارسی زبان می‌داد، نشان می‌داد واقعیت ماجرا از سمت برخی افراد به درستی درک نشده است. این حواشی اما نهایتاً واکنش میثم مطیعی را به همراه داشت و در تویییتی درباره این واکنش‌ها نوشت: «با بودجه دولتی و بیت‌المال به تایلند نیامدم. بلیت را شیعیان بومی تایلند برای من گرفتند. اگر کسی سندی دارد که این سفر یا سایر ترویج اسلام تبلیغی من از بیت‌المال بوده، حتماً اطلاع‌رسانی کرده و سندش را منتشر کند. آنچه بیان شد سادسخی به اهانت‌کنندگان نیست.» البته پس از انتشار خبر سفر این مداح به تایلند خبری درباره سفر مهدی رسولی، مداح اهل بیت به گرجستان نیز منتشر شد.

جای خالی اقدام فرهنگی برای ترویج اسلام شیعی

تبدیل شدن این اقدامات به بهانه‌ای برای سیاسی‌کاری، یک نتیجه مشخص دارد و آن هم این است که اصل ماجرا و اثرات و نتایجی که می‌تواند به همراه داشته باشد، به حاشیه برود. جدای از اینکه اساساً سفر یک مداح به یک کشور

فاصله چندمتری مدیریت در آزادی

چندمتر آن طرف‌تر از استادیوم فوتبال آزادی، مجموعه فدراسیون کشتی قرار دارد که در سال ۱۳۰۱ اقدامات قابل توجهی در آن انجام شد. به عنوان مثال مرحله دوم از بازسازی خانه کشتی شهیدابراهیم هادی، شامل اضافه شدن اتاق‌های اقامتی و تجهیز کامل آنها و همچنین اجرای پروژه رفاهی، فرهنگی شهید سجاده عفتی در ضلع شرقی این خانه کشتی که اردیبهشت ماه به افتتاح رسید. همچنین بازسازی و نوسازی کامل سالن شهدای هفتم تیر تهران به عنوان یکی از قدیمی‌ترین سالن‌های ورزشی و کشتی پابتخت توسط فدراسیون کشتی و انجام اقدامات گسترده‌ای ازجمله ۱- سالن کشتی ۲- سالن تمرین ۳- استخر، سونا، جکوزی ۴- خوابگاه ۵۰۰ نفری ۵- ساخت ۸ واحد مغازه که با مبلغ ۵۵ میلیارد تومان هزینه تجاری سازی آن با شهرداری تسویه شده است ۶- رستوران ۷- راه‌اندازی سیستم گرمایشی و سرمایشی و… که با هزینه‌ای نزدیک به ۱۵۰ میلیارد تومان انجام شد. این اقدامات بخشی از مواردی است که در مجتمع مجاور استادیوم آزادی انجام شده. همان استادیومی که دوسال پیش استقلال و نفت مسجدسلیمان آخرین بازی با ظرفیت کامل تماشاگر را در آن انجام دادند و جشن قهرمانی استقلال تهران، آخرین رویداد ورزشی بود که با ظرفیت کامل تماشاگران برگزار شد. قطعا ترمیم و تجهیز این دو مجموعه شرایط یکسانی ندارد و نمی‌شود گفت یکی از این مجموعه‌ها از دیگری شرایط سخت‌تری داشته اما حاصل مدیریت و تجهیز مناسب فدراسیون کشتی، نتایجش را در ادوار ورزشی گذشته نشان داد.

جوان ایرانی را ناامید نکند

نسل تازه به دنبال افتخاری می‌گردد تا آن را سر دست بگیرد و به کشور خود افتخار کند. جوان ایرانی با همه انتقاداتی که به شرایط موجود کشور دارد، هنگام پخش مسابقات ورزشی، منتظر صحنه‌ای غرورآفرین می‌نشیند تا بلافاصله‌ها را در صفحات مجازی خود منتشر کند. نمونه بارز آن گل خداداد عزیزی به استرالیا در راهیایی به جام جهانی ۱۹۹۸ بود که پس از سال‌ها هنوز ویدئوی آن دست به دست می‌شود یا کشتی اخیر حسن یزدانی با حریف بلغاری که علی‌رغم شکست، با تشویق قابل توجهی از سمت مردم روبه‌رو شد. از سوی دیگر زمانی که صفحات رسمی فدراسیون‌های مختلف ورزشی در سطح بین‌الملل محتوایی از یک ورزشکار ایرانی منتشر می‌کنند، کاربران بسیاری از کشور ایران به آن محتوا هجوم می‌برند و در نظرات‌شان تاکید می‌کنند این ورزشکار ایرانی و هموطن من است و به آن افتخار می‌کنند. بنابراین مواجهه این جوانان با کیفیت پایین برگزاری مسابقات، ازجمله وضعیت تامف‌باری چنین استادیوم فولادشهر، آن هم در یک بازی ملی، آنها را سرخورده و خجالت‌زده از زیرساخت‌های بی‌کیفیت کشورشان می‌کند و این فرآیند درنهایت به ناامیدی آنها از آینده تصویر ایران منجر می‌شود.

<div><div><div>📅</div><div>شنبه ۱۷ شهریور ۱۴۰۳</div></div></div>
<div><div><div>📄</div><div>شماره ۴۲۲۲</div></div></div>
<div><div><div>🌐</div><div>FARHIKHTEGANDAILY.COM</div></div></div>
<div><div><div>🌐</div><div>FARHIKHTEGANONLINE</div></div></div>

خارجی و حضور در میان شیعیان، اقدامی نیست که مورد انتقاد گیرد اما اگر انتقاد یا نقدی هم وارد باشد، بهتر است جانب انصاف را در آن در نظر گرفت. در فضایی که شعار اصلی دولت وفاق ملی بر کم کردن شکاف‌های اجتماعی در میان مردم و سلاقی مختلف سیاسی است، انتظار این است اظهارنظرهایی که به شکاف‌ها دامن می‌زند و تولید دوقطبی می‌کند، کنار گذاشته شود. از طرف دیگر، در شرایطی که لابی‌های صهیونیستی به بهانه‌های مختلف اسباب توهین و مورد حمله قرار دادن مقدسات مسلمانان مثل آتش زدن قرآن را به‌طور جدی دنبال می‌کنند تا اسلام را در مهاجوریت قرار دهند، افزایش حضور چهره‌های مذهبی در میان مسلمانان در کشورهای مختلف، برای تبلیغ دین، امری پسندیده است. در این فضا اتفاقا می‌بایست این اقدامات را مثبت تلقی کرد. نکته دیگر آن‌که در شرایطی که کشورهای عربی مثل عربستان با حضور چهره‌های شاخص ورزشی در فوتبال به دنبال جدا افتن فرهنگ و آداب رسوم و اعتقادات خود در دنیا است و اتفاقاً این اقدامات در داخل کشور در راستای برنامه توسعه عربستان مورد تحسین قرار می‌گیرد، در نقطه مقابل در ایران وقتی اقداماتی به منظور ترویج اسلام شیعی صورت می‌گیرد، برخی عدامانه واکنش‌های منفی به آن نشان می‌دهند. امری که نشان از استانداردردی درگاه در مواجهه با این وقایع دارد. در فضایی که تمرکز وهابیت بر ترویج اسلام به روشی تقاطعی است، جای خالی اقدامات اینچنینی و حضور چهره‌های مروج اسلام برای ترویج اسلام شیعی در کشورهای مختلف احساس می‌شود. امری که انتظار می‌رود با تمرکز و جدیت بیشتری مورد توجه قرار گیرد و به جای انتقاد از حضور چهره‌های مذهبی در این مراسم، فضا را برای حضور دیگر چهره‌های مذهبی نیز فراهم کند. باید توجه داشت میثم مطیعی مسیری را دنبال می‌کند که می‌بایست آن را ادامه داد.

مطرح می‌کند باید متعهد باشد.

حال پرسشی مطرح می‌شود که معنی متعهد بودن چیست؟ انقلاب اسلامی خود حاصل فرم و محتوایی تاریخی برگرفته از الهیات و سیاست شیعی است. این سیاست که قرن‌ها در فرمی آلترناتیو بوده و همیشه در مقابل قدرت مستقر قرار داشته، به‌نوعی دارای گفتاری حقیقت‌جویانه است و مساله حقیقت‌ برای این گفتار اولویت بوده. نهفتن‌هایی که در دل تاریخ با این گفتار شکل گرفته‌اند، همیشه در حکم آلترناتیو بوده‌اند. این نهفتن‌ها همیشه در حال مبارزه برای قدرت بوده‌ اما حال، خود به نوعی در قدرت‌اند. در

چنین شرایطی، حاکمیت و سوزه‌های حکمرانی در شرایط پارادوکسی توانسته‌اند به جای وارد شدن به سيطره رادیکالیسم و آنارشيسم، حکومتی را صورت‌بندی کنند و تشکیل حکومت باقالبی معقول شکل گرفته است. در چنین شرایطی، درحالی‌که خود قدرت نماینده قرن‌ها مبارزه بوده و الهیات سیاسی را هم نمایندگی می‌کند، نوعی زیرکی و چابکی رانیز به همراه دارد. فردی که می‌خواهد در نقش منتقد باشد باید ابتدا به کلیت مساله تعهد داشته باشد، در غیر این صورت تبدیل به بازیگری می‌شود که رادیکالیسم و آنارشيسم رانندآیندگی خواهد کرد. در مسیر ۴ دهه گذشته، منتقدان بسیاری بودند که به جهت بی‌توجهی به این وضعیت دچار افراط شدند. آنچه حسن رحیم‌پور از پدرش به ارث برده و آن را نمایندگی می‌کند، شاید در عین حالی که درون‌مایه تند و سختی دارد اما در کلیت درون‌ساختاری عصری مثل مصلحت را هم برای شرایط یک منتقد دخیل می‌کند، به‌گونه‌ای که منتقدی می‌تواند مفید باشد که بداند از چه گفتار و ایده‌ای دفاع می‌کند و ماحصل نقد او نه خشونت بلکه نوعی خودآگاهی برای مخاطب است. به نظر می‌رسد آنچه حسن رحیم‌پور هرچون آن بوده، دقت نظر نیروی‌اوار در اتسفر رفکاتی روزنه‌انی دراست. برای مثال، جمهوری اسلامی

منتقد متعهد

سید جواد نقوی خبرنگار گروه ایده حکمرانی

حسن رحیم‌پور ازغدی در سومین سالگرد پدر خود (حیدر رحیم‌پور)، مانیفست ایشان را در دو کلمه خلاصه کرد؛ انقلاب اسلامی انسان‌های منتقد و متعهد را پرورش داده است. این دوازده در کنار یکدیگر است که معنا می‌دهند، در غیر این صورت ناقد، بدون تعهد و تعهد، بدون نقد معنا ندارد. این جملات حسن رحیم‌پور ظاهراً ایده اصلی خود او هم در سه دهه فعالیت مداومش در حوزه‌های مختلف بوده و کمتر به آن توجه شده است. در دهه ۹۰ که با اوج‌گیری فعالیت‌های عدالت‌خواهانه و ظهور پانفرم‌های ارتباطی، جامعه دچار تحولاتی شد، به صراحت می‌توان گفت بسیاری به این مساله توجه نداشتند.

منتقد متعهد چه معنی می‌دهد؟

نقد کردن، علی‌الظاهر یک رویکرد مدرن است و مساله اصلی نقد، نوعی سوال و طرح پرسش‌هایی است که وضع موجود را به چالش می‌کشد و به نوعی آنچه ساخته شده را مطلوب نمی‌داند. فرد منتقد به دنبال حرکت به سمت شرایط مطلوب است، به این جهت تلاش می‌کند با نقد خود جامعه و حکمرانی را با پرسش روبه‌رو کند و از طریق این شرایط نشان دهد که برای رسیدن به راه مطلوب چه مسیری باید طی شود. این کلیاتی است که ناقد قصد دارد مطرح کند اما فرد ناقد و بزرگی‌هایی هم دارد. به جز بالا بودن سواد و آگاهی و خودآگاهی تاریخی و شناخت عصر و دوره خود و مسلط به گفتار و نوشتار بودن، نقد فرد ناقد در جمهوری اسلامی و در ایده انقلاب اسلامی با توجه به رویکردی که حسن رحیم‌پور ازغدی